

Sygn. akt II AKa 140/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Marek Motuk (spr.)

Sędziowie: SA – Anna Zdziarska

SO (del.) – Jacek Matusik

Protokolant: sekr. sąd. Łukasz Jachowicz

przy udziale prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2015 r.

sprawy:

- 1) *Ł. B. oskarżonego z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.*
- 2) *R. B. oskarżonego z art. 159 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.*

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 9 lutego 2015 r. sygn. akt XII K 165/14

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. P. - Kancelaria Adwokacka w W. i adwokata H. Ł. - (...) wynagrodzenie w kwotach po 738 zł, w tym VAT, za obronę z urzędu odpowiednio oskarżonych Ł. B. i R. B. w postępowaniu odwoławczym;

III zwalnia oskarżonych od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ł. B. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 15 maja 2014 r w W. usiłował dokonać zabójstwa A. F. w ten sposób, że uderzał go w różne okolice ciała, w tym kilkakrotnie kopał po głowie oraz twarzy, jak też współdziałał z Ł. B., który zadał pokrzywdzonemu cios nożem w okolice biodra, powodując ranę kłutą powłok brzusznych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzielenie A. F. w odpowiednim czasie pomocy medycznej,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

R. B. został oskarżony o to, że:

II. w dniu 15 maja 2014 r w W., wspólnie i w porozumieniu z Ł. B., usiłował dokonać zabójstwa A. F. w ten sposób , że uderzał go w różne okolice ciała , w tym kilkakrotnie kopał po głowie oraz twarzy, jak też zadał mu cios nożem w okolice biodra, powodując ranę kłutą powłok brzusznych, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na udzielenie A. F. w odpowiednim czasie pomocy medycznej, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 9 lutego 2015 r. uznał

1) w ramach zarzucanego czynu w pkt I aktu oskarżenia, oskarżonego Ł. B. za winnego tego, że w dniu 15 maja 2014 r. w W., w mieszkaniu przy ul. (...), brał udział wspólnie i w porozumieniu z R. B., w pobiciu A. F. w ten sposób, że uderzał go pięściami po całym ciele, kopał nogami, narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub rozstroju zdrowia, w wyniku czego pokrzywdzony doznał złamania kości nosa, rany kłuto ciętej powłok brzucha po stronie prawej, zasinień w okolicy lewego barku, licznych drobnych otarć na ciele w okolicy pleców, powodujących rozstrój zdrowia pokrzywdzonego A. F. na okres powyżej 7 dni tj. czynu opisanego w art. 158 par 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. i na podstawie powyższych przepisów skazał oskarżonego Ł. B., wymierzając mu karę w oparciu o art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) R. B. w ramach zarzucanego mu czynu, za winnego tego, że w dniu 15 maja 2014 r w W., w mieszkaniu przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. B. , brał udział w pobiciu A. F., narażając go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i rozstroju zdrowia, poprzez uderzanie go pięściami po całym ciele, kopanie a także używając w stosunku do pokrzywdzonego noża ,w wyniku czego A. F. doznał złamania kości nosa, rany kłuto ciętej powłok brzucha po stronie prawej, zasinień okolicy lewego barku, licznych otarć na ciele w okolicy pleców, powodujących rozstrój zdrowia pokrzywdzonego na okres powyżej 7 dni, przy czym oskarżony czynu powyższego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo podobne tj. czynu z art. 159 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 1 k.k. i za tak przypisany czyn na podstawie powyższych przepisów skazał oskarżonego R. B., wymierzając mu karę w oparciu o art. 159 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

3) na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności, zaliczył oskarżonym:

- Ł. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 30 maja 2014 r do dnia 28 grudnia 2014 r,

- R. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10 lipca 2014 r do 26 listopada 2014 r;

4) na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. polecił zwrócić, po uprawomocnieniu się postępowania, dokumentację medyczną do Szpitala (...) w W. (Skoroszyt- A. F. załączony do akt sprawy);

5) na podstawie paragrafu 352 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. 2007.38.249 ze zmianami) pozostawił w aktach sprawy płytę CD z ogleźdin ciała pokrzywdzonego K- 232a oraz płytę DVD z zapisem monitoringu wymienioną w wykazie dowodów rzeczowych K- 234 poz. 11 a także wymazówki poz. 7 K- 234;

6) na podstawie art. 231 § 1 k.p.k. dowody rzeczowe wymienione na K 234 wykazu Dowodów Rzeczowych (...)- (...) poz.(...) w postaci telefonu komórkowego marki N. przekazał Prokuraturze Rejonowej Warszawa Wola w celu ustalenia i wyjaśnienia uprawnienia do odbioru;

7) na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił A. F. przedmioty wymienione w poz.(...) wykazu dowodów rzeczowych (...) w postaci bokserek męskich i spodni materiałowych z czarnym paskiem i czarnymi szelkami;

8) na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił A. Ś. dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych K - 234 poz. 3,8,9,10 w postaci telefonu komórkowego marki(...), spodni, koszulki z krótkim rękawem i butów;

9) na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w poz. 5 i 6 wykazu dowodów rzeczowych (...)w postaci noża i kawałka ręcznika;

10) zwolnił oskarżonych Ł. B. i R. B. od ponoszenia opłat i kosztów postępowania , obciążając nimi Skarb Państwa, ustalając koszty postępowania w sprawie na kwotę 4807,23 zł (cztery tysiące osiemset siedem zł dwadzieścia trzy grosze);

11) na podstawie par. 14 ust 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r (Dz.U.02.163.1348 ze zmianami) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońców z urzędu:

Wyrok powyższy zaskarżył w całości obrońca oskarżonego zarzucając mu:

I. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego Ł. B. kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, bez warunkowego zawieszenia jej wykonania przy wymiarze której Sąd I instancji pominął istotną okoliczność łagodzącą występującą w sprawie tj. zasłonięcie przez osk. Ł. B. pokrzywdzonego przed dwoma ciosami nożem zadanyymi przez osk. R. B., co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia kary rażąco surowej.

Podnosząc te zarzuty, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej pkt 1 poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w łagodnym wymiarze,

2. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu osk. Ł. B. wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną z urzędu w instancji odwoławczej i jednocześnie oświadczam, iż koszty te nie zostały uiszczone ani w całości ani w części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy, jako oczywiście bezzasadna, nie zasługuje na uwzględnienie.

Oczywiście bezzasadny jest podniesiony przez obrońcę zarzut pominięcia przez Sąd Okręgowy przy wymiarze oskarżonemu kary okoliczności, iż tenże zasłonił „pokrzywdzonego przed dwoma ciosami nożem zadanyymi przez oskarżonego R. B., co w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia kary rażąco surowej”.

Z treści uzasadnienia wyroku wynika bowiem, iż Sąd I instancji okoliczność powyższą uwzględnił, albowiem była ona przedmiotem analizy i oceny, w wyniku której odmówił wiary wyjaśnieniom Ł. B. w tej części. Stanowisko swoje Sąd Okręgowy w sposób wyczerpujący uargumentował, zaś argumentację w tym zakresie, jako pozostającą w zgodzie z dyrektywami określonymi w art. 7 k.p.k. podziela w całości Sąd Apelacyjny. Zauważyć i podkreślić przy tym należy, iż oceny Sądu I instancji nie kwestionuje także skarżący.

Oczywistą konsekwencją powyższej oceny wyjaśnień oskarżonego było dokonane przez tenże organ ustalenie, iż fakt zasłonięcia pokrzywdzonego przez Ł. B. nie miał miejsca, czego również skarżący nie kwestionuje.

W związku z tym oczywiście bezzasadny jest zarzut, iż okoliczności powyższej , która nie miała miejsca, nie uwzględnił Sąd Okręgowy przy wymiarze kary.

Lektura materiału dowodowego oraz opartego na nim uzasadnienia wyroku daje podstawę do stwierdzenia, iż Sąd Okręgowy przy wymiarze kary oskarżonemu prawidłowo zastosował dyrektywy wynikające z treści art. 53 § 1 i 2 k.k. W szczególności dokonał prawidłowej oceny stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz uwzględnił występujące w sprawie istotne okoliczności obciążające i łagodzące.

W kontekście znacznego stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu oraz wskazanych w uzasadnieniu wyroku okoliczności obciążających, wymierzonej mu kary pozbawienia wolności nie sposób uznać za rażąco niewspółmiernie surową.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku, uznając apelację obrońcy za oczywiście bezzasadną.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym uzasadnione jest treścią § 19 w zw. z § 14 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (Dz. U. Nr 163 z dnia 3 października 2002 r., poz. 1348, ze zm.).

Mając na uwadze fakt konieczności odbywania przez oskarżonego kary pozbawienia wolności i wynikające z tego ograniczone możliwości zarobkowania, a także brak po jego stronie istotnego majątku, Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił go w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze uznając, iż ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe.